

[Østergaard.]

får status sammen med de andre special-officerer. Dette betegner opfyldelsen af et ønske hos de pågældende og må være en forbedring, som vi kan unde dem, selv om de ikke får den navneforandring, de samtidig har ønsket.

Det samme kan vi sige om distinktioneringen, som nu skal finde sted, hvad angår linjeofficererne. Denne sag kan jo næppe heller diskuteres i år, al den stund vi i fjor i udvalget vedrørende hjemmeværnsloven overraskende fik gennemført, at stjerne-distinktionering skulle indføres for hjemmeværnets personel. Forsvarsministeren vil erindre min stilling hertil i fjor; jeg kan betro ministeren, at jeg skal ikke rippe op i den sag nu, men jeg går ud fra, at den kendsgerning, at dette blev gennemført for hjemmeværnet i fjor, betyder, at også fennikkernes stjernedistinktionering, som er en konsekvens deraf, ikke kan diskuteres.

Når det er sagt, vil jeg gerne knytte enkelte spørgsmålslignende bemærkninger til nogle punkter i lovforslaget. Det, man har tilstræbt, er at gøre personelloven overskuelig og at søge frem til en forenkling, og det må tilstås, at dette i vidt omfang er nået. I denne forbindelse foreslås det, at lægepersonel bliver indført i den militære rækkefølge. Jeg ved udmærket, at lægepersonellet også har været i den militære rækkefølge før, men det hørte da under selve krigsmateriefforvaltningen. I forenklingsojøemed indføres nu militærlægerne i den almindelige militære rækkefølge. Jeg kan ikke skjule, at det støder mig noget at se betegnelserne fra generallæge helt ned til undertandlæge i den militære rækkefølge. Man har samtidig foretaget andre forenklingstræbelser; jeg tænker her på, at det gejstlige personel, musikerpersonellet og auditorpersonellet placeres uden for den militære rækkefølge under § 5 med en motivering, om hvilken der står i bemærkningerne til §§ 1 og 2, at der er intet behov for, at dette personel udnævnes til befalingsmænd for at udføre sine normale tjenestefunktioner. Jeg vil gerne stille det spørgsmål: har man egentlig i forsvarsministeriet overvejet, om det er nødvendigt for lægepersonel og tandlægepersonel at have disse grader for at udøve deres funktioner? Det

er kun et spørgsmål, ikke et forslag, men det kunne være interessant at vide det.

Det næste punkt, jeg vil omtale, er, at majorgraden indføres. Som oplyst sker det i anledning af samarbejdet inden for NATO, og det er en ændring, vi kan tilslutte os.

Dernæst kommer vi til spørgsmålet om de øvrige befalingsmandsgrader. Der foreslås nu indført de nye betegnelser seniorsergent af første grad og seniorsergent af anden grad, og det sker med den motivering, at det er oversergenter med en særlig teknisk kunnen, der skal udnævnes hertil. I denne forbindelse vil jeg gerne spørge, hvilken særlig uddannelse man regner med at disse oversergenter skal have for at gøre sig fortjent til at blive udnævnt til seniorsergent af henholdsvis første og anden grad. Samtidig vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke godt om dette begreb seniorsergent, og jeg tror, det er alt for upraktisk at bruge. Dette skal ikke forstås på den måde, at jeg vil vende mig imod, at oversergenter forfremmes; men kan vi ikke nøjes med at give adgang til, at de rent lønningsmæssigt kan forfremmes et par trin, således at de lønningsmæssigt kommer til at ligge dér, hvor man gradsmæssigt har villet anbringe dem? Lad os så blive fri for det ubehagelige og uhåndterlige ord seniorsergent.

Jeg vil gerne knytte en bemærkning til punktet med korporalerne. Det har undertiden i den offentlige debat været antydnet, at korporalerne helt skulle kunne undværes og erstattes med menige gruppeførere. Har man i forsvarsministeriet haft alvorlige overvejelser i den retning, og i bekræftende fald, hvor vidt er man nået? Man har fra flere sider hævdet, at det ville være en forbedring.

Nu har jeg sprunget punktet med oversergenterne over. Det fremgår ikke just af lovforslaget, at man tilstræber at oprette en overofficiantskole, men det var vel egentlig et ønske fra de pågældende befalingsmandsgrupper, som det var værd at efterkomme. Jeg kunne tænke mig i den forbindelse at spørge: er det vanskeligt at etablere en skole for sergenter, før de er blevet oversergenter, og er det bekosteligt, for ellers kan det være i alles interesse, at vore befalingsmænd får den bedst mulige uddannelse, og så kunne der være endnu mere